

Arrest

nr. 216 092 van 30 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X en X
handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers
van hun minderjarig kind X
X
handelend in eigen naam

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. FONTIGNIE
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X en X in eigen naam op 4 mei 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat I. FONTIGNIE en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 25 november 2015 en hebben zich op 26 november 2015 vluchteling verklaard.

1.2. Op 29 maart 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigeringen van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 30 maart 2018 aangetekend aan verzoekers betekend.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Inzake: Q. M. M. (eerste verzoekende partij)

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Hazara van etnische origine, hangt u het sjiitische geloof aan en bezit u de Afghaanse nationaliteit.

U bent geboren in het dorp Imam, gelegen in het district Chimal van de provincie Balkh. Toen u ongeveer vier jaar oud was, bent u samen met uw familie naar Iran gevlucht omwille van een landconflict tussen uw vader en de taliban. Tot uw acht jaar woonden jullie in Mashad. Hierna verbleven jullie op verschillende adressen in Teheran provincie. De laatste jaren woonden jullie in Andisheh, in Shahriar district. In Iran werkte u in de bouw. In 2011 bent u gehuwd met L. R. (CGVS 15/34713 en O.V. X) die in Iran is geboren. De vader van uw vrouw is een neef van uw moeder. Samen hebben jullie één dochter, H. Q. (O.V. X).

Uw broer M. I. streed in Syrië tegen de Islamitische Staat. In een ruzie doodde hij daar een Iraniër en twee Afghanen. U ontving thuis een brief van de ordehandhavingsdienst Niru-ye entezami waarin u en uw familie werden aangemaand om M. I. over te dragen aan de Iraanse autoriteiten. Uw vader zei dat u moest vertrekken naar het buitenland daar u zou worden gearresteerd in de plaats van M. I. die was vermist. U zei dat jullie allemaal Iran moesten verlaten.

Op 1 november 2015, vijf maanden na ontvangst van de brief, verliet u Iran samen met uw vrouw, uw dochter, uw zus S. Q. (CGVS 15/34714 en O.V. X) en ouders. In Turkije werden u, uw vrouw, dochter en zus gescheiden van uw ouders. Jullie werden als eersten in een boot gezet en de smokkelaar zei dat uw ouders nadien zouden volgen, wat niet gebeurde. Pas vorig jaar vernamen jullie dat uw ouders zijn teruggekeerd naar Iran. Ze wonen momenteel in Mashad. U, uw vrouw, dochter en zus reisden verder via Griekenland, andere u onbekende landen, Oostenrijk en Duitsland naar België, waar jullie op 26 november 2015 een asielaanvraag indienden.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u vervolging omwille van het landconflict tussen uw vader en de taliban. Voorts haalde u aan dat u en uw familie eveneens problemen zullen krijgen met de taliban en de Islamitische Staat omdat jullie Hazara en sjieten zijn. Uw vrouw verwees nog naar de algemene oorlogssituatie in Afghanistan en stelde dat jullie geen toekomst hebben in jullie land. Ze hoorde in de media dat jonge meisjes worden verkracht in Afghanistan en er niet naar school kunnen gaan.

Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Afghaans paspoort met Iraanse visa; een aanvraagformulier voor de verlenging van uw Iraans visum; uw Iraanse werkvergunning; jullie huwelijksboekje; een kopie van de Iraanse verblijfskaart van uw vrouw; een ziekenhuisattest van jullie dochter; en de vaccinatiekaart van jullie dochter.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS 15/34712, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw banden met Afghanistan en uw verblijfssituatie in Iran. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke netwerk en uw eerdere verblijfssituatie kan niet genoeg worden benadrukt. Uw werkelijke band met Afghanistan en uw eerdere verblijfssituatie zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers in functie hiervan dat de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal worden onderzocht.

Vooreerst legde u incoherente verklaringen af betreffende uw geboorteplaats en die van uw ouders. U stelde dat u in Mazar-i-Sharif bent geboren (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.4). Gevraagd of u in de stad Mazar-i-Sharif bent geboren, antwoordde u negatief en vervolgde u dat u op het platteland in een dorp bent geboren, namelijk in Imam dorp, gelegen in het district Chimtal (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.4). Gevraagd in welke provincie Chimtal is gesitueerd, moest u toegeven de vraag niet te begrijpen (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.4). Gevraagd wat Chimtal is, stelde u dat Chimtal een dorp is om vervolgens te herhalen dat het een district is (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.4). Opnieuw gevraagd in welke provincie Chimtal is gelegen, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.4). U erop wijzend dat u eerst stelde dat u in Mazar bent geboren om vervolgens aan te geven dat u in Chimtal bent geboren, repliceerde u dat er u werd gevraagd van waar u afkomstig bent en dat u had geantwoord dat u afkomstig bent uit Mazar-i-Sharif in Afghanistan (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.4-5). Gevraagd waarom u zegt dat Mazar uw herkomstregio is, repliceerde u dat Mazar de provincie is (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.5). U erop wijzend dat u eerder werd gevraagd in welke provincie Chimtal is gelegen en dat u toen het antwoord schuldig moest blijven, repliceerde u dat u heel jong was toen u met uw ouders naar Iran ging, dat u toen niet veel informatie had en dat uw ouders u enkel vertelden dat u van daar afkomstig bent (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.5). U erop wijzend dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken Balkh had vermeld, stelde u dat ze de provincie Mazar vroeger Balkh noemden (Verklaring DVZ 15/34712, d.d. 08/02/2016, vraag 5 en 10 en gehoorverslag CGVS 15/34712, p.5). Mazar-i-Sharif is een stad en district in de provincie Balkh. Dat u dermate de mist ingaat betreffende waar in Afghanistan u bent geboren, roept ernstige vragen op. Aan uw echtgenote gevraagd van waar u afkomstig bent, antwoordde ze te denken dat u van Mazar komt (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.5). Gevraagd wat Mazar is, stelde ze dat het een regio is maar voegde eraan toe het niet te weten (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.5). Gevraagd van waar in Mazar u komt, antwoordde ze te denken dat u van Balkh komt (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.5). Gevraagd wat Balkh is, repliceerde ze te denken dat het een dorp is om hier opnieuw aan toe te voegen het niet te weten (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.5). Er mag nochtans worden verwacht dat uw vrouw zou weten van waar in Afghanistan u afkomstig bent, te meer jullie aangaven familie te zijn van elkaar (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.10 en gehoorverslag CGVS 15/34713, p.6).

Verder gevraagd waar uw ouders zijn geboren, moest u toegeven het niet te weten (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.7). U stelde dat uw ouders niets hebben gezegd en dat u hen niets heeft gevraagd (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.7). Gevraagd of u niet wilde weten van waar uw ouders afkomstig zijn, repliceerde u dat ze enkel zeiden dat ze Afghanen zijn en u vertelden waar u was geboren, niets anders (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.7), wat bedenkelijk is. Op de Dienst Vreemdelingenzaken liet u bovendien optekenen dat uw vader net als u in Chimtal is geboren en uw moeder in Jaghuri (Verklaring DVZ 15/34712, d.d. 08/02/2016, vraag 13). Uw zus verklaarde dat uw vader in Mazar is geboren, in Chimtal (gehoorverslag CGVS 15/34714, p.6). Aan haar gevraagd wat Mazar is, repliceerde ze dat het een stad is in Afghanistan (gehoorverslag CGVS 15/34714, p.6). Ze kon niet verduidelijken waar in Afghanistan Mazar is gelegen, noch in welke provincie, om hierna aan te geven dat Chimtal misschien de provincie is en uiteindelijk te concluderen het niet te weten (gehoorverslag CGVS 15/34714, p.6). Uw zus stelde verder niet te weten waar uw moeder is geboren maar wel te weten dat ze in Herat woonde (gehoorverslag CGVS 15/34714, p.6). Ze kon geenszins vertellen waar en hoe uw ouders elkaar hebben ontmoet (gehoorverslag CGVS 15/34714, p.6-7). Jullie bijzonder vage verklaringen over jullie banden met Afghanistan, doen vermoeden dat jullie hierover informatie achterhouden.

Later tijdens het gehoor verklaarde u dat uw grootouders, oom en tante aan moederskant tien jaar hadden vastgezet in het detentiecentrum Safed Sang in Iran, vervolgens naar Afghanistan werden gedeporteerd en dat ze nu in Herat wonen (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.23). Gevraagd waarom ze zo lang hebben vastgezet, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.23). U stelde voorts dat ze op het platteland van Herat wonen maar u kon het CGVS geenszins aangeven waar dan juist (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.23). U stelde dat Herat een provincie is maar u kon niet vertellen in welk district van de provincie ze woonachtig zijn (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.24). Uw onwetendheid betreffende de exacte verblijfplaats van uw verwanten roept verder vragen op.

Uw echtgenote verklaarde dat haar ouders afkomstig zijn uit Baghe Char, Uruzgan, Kuji (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.3). Gevraagd wat al die namen zijn, moest ze het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.3). Gevraagd wat Baghe Char is, stelde uw vrouw dat het een plaats is, gelegen in het midden van vier bergen en dat daar veel vee is en er aan landbouw wordt gedaan (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.3). Gevraagd of het een dorp is, kwam ze niet verder dan te stellen dat ze denkt van wel (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.3). Gevraagd wat Uruzgan is, stelde ze dat het een regio is om hierna aan te geven het niet te weten (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.3). Gevraagd Kuji te verduidelijken, repliceerde ze niet te weten wat het is en voegde daaraan toe dat ze denkt dat ze daar geen huizen hebben (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.3). Gevraagd van welke provincie haar vader afkomstig is, moest ze opnieuw toegeven het niet te weten (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.3). Uruzgan is evenwel een provincie. Uw vrouw kon evenmin uitleggen waar in Afghanistan Uruzgan is gelegen (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.3). Zelfs als uw vrouw in Iran zou zijn geboren, is het zeer bedenkelijk dat ze – net als u – zeer vaag blijft over de herkomstregio van haar ouders. Ter zake dient nog opgemerkt dat u verklaarde dat L. haar ouders afkomstig zijn van Jaghuri (gehoorverslag CGVS 15/34714, p.9-10). Dat Jaghuri een district is in Ghazni, wist u klaarblijkelijk niet (gehoorverslag CGVS 15/34714, p.10). Uw vrouw erop wijzend dat u had verklaard dat haar familie van Jaghuri afkomstig is, kwam ze niet verder dan te stellen het niet te weten (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.5). Deze tegenstrijdigheid roept verder vragen op bij de geloofwaardigheid van jullie verklaringen.

Voorts dient erop gewezen te worden dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot de reden waarom u en uw familie naar Iran zouden zijn vertrokken toen u vier jaar oud was. Gevraagd waarom u en uw familie indertijd Afghanistan hebben verlaten, antwoordde u dat uw vader er ruzie had met talibanstrijders die zijn land hadden ingenomen (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.5). Later verklaarde u nog dat de vader van uw vader omwille van dat conflict werd gedood (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.19). Gevraagd met welke personen de familie van uw vader problemen had, moest u toegeven de namen niet te kennen (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.19 en p.29). U kwam niet verder dan te stellen dat het Pasjoenen waren, talibs (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.19 en p.29). Gevraagd meer informatie te geven over het landconflict, herhaalde u dat uw vader lang geleden is vertrokken uit Afghanistan omdat de taliban zijn land had ingenomen en voegde daaraan toe dat hij ongeveer vijf jaar geleden, in 1392 (2013), is teruggekeerd naar Afghanistan maar dat de taliban daar nog steeds was, dat ze hem hebben vastgezet en geslagen en zijn land niet hebben teruggegeven (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.28). Gevraagd of uw vader was teruggekeerd naar het dorp Imam, antwoordde u positief (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.28). U stelde dat hij daar zeven maanden is gebleven (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.28). Ter verduidelijking gevraagd of hij zeven maanden in Imam dorp is gebleven, repliceerde u het niet te weten en stelde vaagweg dat hij in Afghanistan was (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.28). Ter bevestiging gevraagd of u aldus niet weet waar hij gedurende die zeven maanden heeft verbleven, antwoordde u positief en herhaalde dat hij zijn land ging opeisen in Afghanistan en dat hij dat incident meemaakte (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.28). Het kan evenwel niet zijn dat als uw vader zeven maanden zou zijn teruggekeerd naar Afghanistan, u niet zou weten waar hij al die tijd heeft verbleven. Voorts nog gevraagd over hoeveel land er ruzie werd gemaakt, moest u het antwoord wederom schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.28). Uw dermate vage verklaringen over het landconflict omwille waarvan uw familie naar Iran zou zijn vertrokken, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

Dat u en uw familie vandaag niet meer zouden kunnen terugkeren naar Afghanistan omwille van dat landconflict (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.28), staat bovendien in schril contrast met uw verklaring dat uw zus Ma. zeven jaar lang in Herat heeft gewoond met haar echtgenoot die daar aan de universiteit heeft gestudeerd (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.8 en p.23).

Verder gevraagd waarom de familie van uw vrouw Afghanistan heeft verlaten, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.10).

Uw vrouw verklaarde dat haar familie is vertrokken omwille van het conflict maar aan haar gevraagd te verduidelijken welk conflict er toen gaande was, moest ze het antwoord eveneens schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.5). Overigens nog aan u gevraagd wie er aan de macht was in Afghanistan toen jullie van daar waren vertrokken, kwam u niet verder dan te stellen dat uw vader dat niet had verteld en dat u het ook niet weet (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.5). Gevraagd of er toen werd gevochten, repliceerde u vaagweg dat uw vader had gezegd dat er werd gevochten en dat er een religieus conflict aan de gang was (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.6). U kon echter niet verduidelijken wie er toen aan het vechten was (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.6). Het mag verbazen dat u, noch uw vrouw zouden hebben vernomen in welke omstandigheden jullie families Afghanistan moesten verlaten. Zelfs als u toen nog een kind was en uw vrouw is geboren in Iran, mag toch worden verwacht dat jullie ouders hierover enige informatie zouden hebben gegeven. Jullie vage en beknopte verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de beschreven vlucht van jullie families naar Iran.

Ter zake dient nog opgemerkt te worden dat uw zus op de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard in Chimalt te zijn geboren en er te hebben gewoond tot haar drie jaar (zie inschrijvingsblad en Verklaring DVZ 15/34714, d.d.08/02/2016, vraag 5 en 10). Op het Commissariaat-generaal stelde ze evenwel dat ze is geboren in Iran en dat ze nooit in Afghanistan is geweest (gehoorverslag CGVS 15/34714, p.4-5). Haar wijzend op haar eerdere verklaringen, repliceerde ze dat de tolk op de DVZ misschien een vertaalfout had gemaakt (gehoorverslag CGVS 15/34714, p.5), wat echter niet aannemelijk is daar er expliciet werd genotereerd dat ze tot haar drie jaar in Afghanistan heeft gewoond, wat bezwaarlijk een vergissing van de tolk kan zijn geweest (Verklaring DVZ 15/34714, d.d.08/02/2016, vraag 10). Deze incoherente verklaringen zetten verder vraagtekens bij jullie opeenvolgende verblijfplaats(en) voor aankomst in België.

Verder heeft het CGVS verschillende opmerkingen betreffende het beweerde Iraanse verblijfsstatuut van uw vrouw. Volgens uw verklaringen had uw echtgenote een amayesh kaart (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.17). U legde een kopie neer van deze kaart (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.17). U kon niet vertellen hoelang zo een kaart geldig is, noch wat uw vrouw moest doen om haar kaart te laten verlengen als dat nodig was (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.17). U stelde dat haar vader alles regelde (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.17). U zei dat de laatste amayesh ronde amayesh 3 betrof en dat de amayesh kaarten hierna werden vervangen door de Afghaanse paspoorten met Iraanse visa die u en uw familie hadden bekomen (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.12 en p.17). Uit de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt evenwel dat er in 2017 al amayesh 12 kaarten werden uitgereikt. De amayesh 3 kaarten waren geldig tot 2009. De door jullie neergelegde kopie betreft bovendien een amayesh 7 kaart, geldig tot 31/03/1391, wat overeenkomt met 20/06/2012 (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). In het licht van voorgaande is het bedenkelijk dat u het steeds had over amayesh 3. Uw foutieve en bijzonder beperkte kennis aangaande het verblijfsdocument van uw vrouw, roept vragen op.

Ter zake dient er opgemerkt te worden dat uw echtgenote verklaarde dat haar laatste verblijfskaart amayesh 10 was en dat deze geldig was tot 1394 (2015) (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.7). Gevraagd of de neergelegde kopie, een kopie is van haar laatste amayesh kaart, antwoordde ze positief (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.7). Gevraagd waar de originele kaart is, repliceerde L. dat die bij haar ouders ligt aangezien haar vader de kaart moest laten vernieuwen (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.7). Gevraagd of de kaart dan niet meer geldig was toen jullie Iran verlieten, bevestigde ze dat (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.7). Ook u stelde dat haar laatste verblijfskaart was vervallen (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.22). Jullie verklaarden Iran te hebben verlaten op 10/08/1394 (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.24 en gehoorverslag CGVS 15/34713, p.7), wat overeenstemt met 01/11/2015. Uit de informatie van het CGVS blijkt evenwel dat de amayesh 10 kaart werd uitgereikt in juni 2015 en geldig was tot januari 2016. Dat u en uw vrouw foutief stelden dat haar verblijfskaart niet meer geldig was op het moment van jullie vertrek, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van haar beweerde verblijfsituatie voor aankomst in België.

Haar er voorts op wijzend dat jullie een kopie van een amayesh 7 kaart hebben neergelegd en niet van haar laatste amayesh 10 kaart zoals ze beweerde, kwam ze niet verder dan te stellen het niet te weten (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). Haar opnieuw de kans gegeven een uitleg te geven voor deze frappante tegenstrijdigheid, antwoordde uw vrouw dat het misschien een oude kopie is en herhaalde ze het niet te weten (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8).

L. verklaarde voorts dat de kopie bij haar schoonouders lag en dat zij ze hebben opgestuurd naar België (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). Gevraagd waarom er een kopie van een oude amayesh kaart in het huis van haar schoonouders lag, stelde ze dat ze bij hen inwoonde en dat de kopieën daar lagen (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). Gevraagd waarom ze een kopie van haar amayesh kaart nodig had, antwoordde uw vrouw dat ze het bijvoorbeeld nodig had om naar de dokter te gaan (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). Gevraagd of ze daar geen originele kaart moest laten zien, repliceerde ze dat je enkel in het ziekenhuis een originele kaart moest laten maar dat ze in de klinieken ook kopieën aanvaardden (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8), wat weinig steek houdt. Dat uw vrouw verklaarde een kopie van haar amayesh 10 kaart neer te leggen, waar het een kopie van een amayesh 7 kaart blijkt te zijn, en dat ze voorts niet afdoende kan uitleggen waarom ze een kopie van een oude amayesh kaart zou bijhouden, roept ernstige vragen op.

Voorts gevraagd waarom ze haar laatste amayesh kaart niet neerlegt, antwoordde ze dat ze die kaart in het huis van haar ouders had achtergelaten (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). Gevraagd uit te leggen waarom ze niet heeft gevraagd aan haar ouders om haar laatste kaart op te sturen naar België, repliceerde ze dat ze het tot dusver niet heeft gevraagd maar dat ze het wel kan vragen (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8-9). Er mag evenwel worden verwacht dat jullie in tussentijd moeite zouden hebben gedaan om bewijzen te bekomen van jullie verblijf in Iran. Gezien bovenstaande opmerkingen, kan er geen geloof worden gehecht aan het beweerde verblijfsstatuut van uw echtgenote in Iran.

Ten slotte dient ter zake nog opgemerkt te worden dat uw echtgenote op de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat ze 23 jaar was in 2015 (zie inschrijvingsblad). Aldus werd als geboortedatum 01/01/1992 genoteerd (Verklaring DVZ 15/34713, d.d.08/02/2016, vraag 4). In het begin van haar interview gevraagd of ze opmerkingen heeft over het gehoor op de DVZ, stelde ze dat er een fout werd gemaakt wat betreft haar geboortedatum (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.2). Nu verklaarde ze dat ze werd geboren op 30/06/1371 (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.2), wat overeenstemt met 21/09/1992. Deze geboortedatum staat ook op de amayesh kaart aangegeven. Uw echtgenote gaf als uitleg dat ze deze datum al had opgegeven op de DVZ maar dat er toen misschien iets anders werd opgeschreven omdat er te veel lawaai was (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.2). Het is echter bedenkelijk dat als ze effectief vanaf het begin een exacte datum zou hebben gegeven, deze niet volledig zou zijn genoteerd op de DVZ. Overigens stelde uw echtgenote dat de volledige geboortedatum van haar dochter, zijnde 03/06/1390 (25/08/2011), evenmin werd neergeschreven op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit haar dossier blijkt evenwel dat zij en ook u op de DVZ hadden verklaard dat H. in 2016 ongeveer vier jaar oud was (Verklaring DVZ 15/34713, d.d.08/02/2016, vraag 16 en Verklaring DVZ 15/34712, d.d.08/02/2016, vraag 16). Dat ze aanvankelijk niet de exacte geboortedata van haar en haar dochter kon opgeven maar na het voorleggen van een amayesh kaart en paspoort wel (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.2 en gehoorverslag CGVS 15/34712, p.21), wijst erop dat ze haar verklaringen aanpast aan de inhoud van de neergelegde documenten en ondermijnt haar algemene geloofwaardigheid. Er mag immers worden verwacht van een asielzoeker dat hij/zij doorheen heel de procedure correcte en coherente verklaringen aflegt betreffende zijn/haar identiteit.

Bovendien verklaarde u op de DVZ en het CGVS te zijn geboren op 09/09/1365 (30/11/1986) (Verklaring DVZ 15/34712, d.d.08/02/2016, vraag 4 en gehoorverslag CGVS 15/34712, p.3). In uw paspoort staat als geboortedatum evenwel 01/01/1366 (21/03/1987) aangegeven. Deze incoherentie tussen uw verklaringen en het door u neergelegde paspoort, ondermijnt de authenticiteit van het document en ook uw algemene geloofwaardigheid.

Wat betreft de door u neergelegde aanvraag voor de verlenging van uw Iraans visum (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.22), dienen er tevens enkele bedenkingen te worden gemaakt. Gevraagd voor wie dat formulier was bestemd, antwoordde u eerst dat het een formulier was voor uzelf (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.22). U erop wijzend dat u toch geen aanvraag schrijft voor uzelf, repliceerde u dat u het formulier aan de Iraanse overheid gaf (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.22). Gevraagd hoe het komt dat u dat attest in uw bezit heeft als het was bestemd voor de Iraanse autoriteiten, stelde u dat u het aan hen moest geven om een visum te bekomen, dat ze u een visum gaven en dat papier ook teruggaven aan u (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.22), wat evenwel een vreemde gang van zaken is. Overigens is het formulier niet volledig ingevuld.

Wat betreft de overige Iraanse documenten, zijnde uw werkvergunning, het huwelijksboekje van u en uw echtgenote, het medische attest van uw dochter en haar vaccinatiekaart, dient er nog op gewezen te worden dat uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat het mogelijk is om Iraanse documenten

te verkrijgen tegen betaling. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran of de buurlanden, zoals Afghanen, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Op sociale media zijn verschillende berichten te vinden van smokkelaars die reclame maken voor hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten. Meestal worden er reisdocumenten, bijvoorbeeld valse Schengenpaspoorten, maar evengoed packages aangeboden met nodige documenten om een asielrelaas te ondersteunen, zoals diploma's etc.

Verder bleef u zeer vaag aangaande de contacten die u in Iran had met andere Afghanen. Volgens uw verklaringen woonden er in Andisheh personen die eveneens afkomstig waren van Imam dorp, namelijk Qa. en Ta. (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.26). U stelde dat u veel contact had met hen in Iran (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.26). Gevraagd met welke andere Afghanen u nog contact had, repliceerde u dat er veel Afghanen waren met wie u contact had en dat jullie elkaar soms op straat zagen, soms op uw werkplaats (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.27). Gevraagd concreter te zijn en namen te noemen, antwoordde u dat u zo veel namen kan geven dat het CGVS er een boek mee kan vullen (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.27). U aangemoedigd om te vertellen over degenen met wie u het meeste contact had, repliceerde u dat u vooral contact had met Qa. en Ta. (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.27). Gevraagd met wie u daarnaast nog contact had, stelde u – in strijd met uw eerdere verklaringen – dat u niet veel contact had met iemand anders (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.27), wat bedenkelijk is. De namen van de vrouwen van Qa. en Ta. kende u overigens niet (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.27). Gevraagd naar hun kinderen, antwoordde u dat Ab. en No. de kinderen zijn van Qa. (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.27). Uw zus zei dat Qa. naast Ab. en No. nog Maliha, Jamila en een andere dochter heeft (gehoorverslag CGVS 15/34714, p.17). Dat u niet alle kinderen noemde van één van de twee Afghanen met wie u bevriend zou zijn geweest in Iran, roept verder vragen op. Uw moeizame verklaringen over uw banden met andere Afghanen in Iran, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verblijfssituatie voor uw aankomst hier.

Aan uw echtgenote gevraagd of ze Afgaanse vrienden had in Iran, antwoordde ze aanvankelijk positief (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.10). Ze had het over de moeder van Za. en de moeder van Sh., haar burens in Sharifabad en de vriendinnen van haar moeder (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.10). Gevraagd nog andere namen te noemen, repliceerde ze dat er nog zijn maar dat zij de vrienden zijn van haar moeder, dat haar eigen vrienden getrouwd zijn en dat ze niet weet waar ze nu zijn (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.10). Opnieuw gevraagd welke Afgaanse vriendinnen ze had in Iran, antwoordde ze dat ze zich niet kan herinneren dat ze er Afgaanse vrienden had (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.10). Gevraagd hoe het komt dat ze zo weinig contact had met Afgaanse meisjes, stelde uw echtgenote dat ze niet eens naar de bakkerij mocht gaan van haar moeder en dat ze dus geen vrienden had (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.10). Gevraagd naar Afgaanse medestudenten, gaf ze twee namen, Ta. en F. (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.11). Uw vrouw kon niet vertellen van waar in Afghanistan zij afkomstig zijn (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.10). Ook haar moeizame verklaringen over haar contacten met de Afgaanse gemeenschap in Iran, zijn bedenkelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat jullie niet de waarheid hebben verteld over jullie verblijfssituatie voor jullie komst naar België en netwerk in Afghanistan. U en uw echtgenote werden tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal gewezen op jullie onaannemelijke verklaringen over jullie band met Afghanistan en verblijf in Iran (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.30 en gehoorverslag CGVS 15/34713, p.13). Jullie hielden evenwel vol de waarheid te hebben verteld (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.30 en gehoorverslag CGVS 15/34713, p.13). Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst heeft verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Dat jullie dochter in Afghanistan zou worden verkracht net als andere meisjes waarover werd bericht in de media (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.12), is louter een blote bewering. Dat er in Afghanistan geen toegang is tot onderwijs voor meisjes (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.12), wordt tegengesproken door de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Bovendien dient ter zake herhaalt te worden dat jullie niet de waarheid hebben verteld over jullie verblijfssituatie voor jullie komst naar België en netwerk in Afghanistan.

Tot slot dient opgemerkt dat betreffende de asielpcedure van uw echtgenote en uw zus eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Inzake: R. L. (tweede verzoekende partij)

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Hazara van etnische origine, hangt u het sjiiitische geloof aan en bezit u de Afghaanse nationaliteit.

Uw ouders verlieten lang geleden Afghanistan omwille van het conflict dat er toen aan de gang was. U bent geboren in Iran. U groeide op in Sharifabad, gelegen in Pakdasht district in Teheran provincie. In 2011 bent u gehuwd met M. M. Q.i (CGVS 15/34712 en O.V. 8.170.307). Uw vader is een neef van zijn moeder. Samen hebben jullie één dochter, H. Q. (O.V. 8.170.338). De laatste jaren woonden jullie in Andisheh, in Shahriar district.

Uw schoonbroer streed in Syrië tegen de Islamitische Staat. In een ruzie doodde hij daar personen. Jullie ontvingen thuis een brief waarin uw schoonfamilie werd aangemaand om uw schoonbroer over te dragen aan de Iraanse autoriteiten. Uw schoonbroer was echter vermist. Uit vrees dat uw echtgenoot zou worden gearresteerd in zijn plaats, besloten jullie Iran te verlaten. Bijkomend was het leven voor Afghanen in Iran ook moeilijk.

Op 1 november 2015 verliet u Iran samen met uw man, uw dochter, uw schoonzus S. Q. (CGVS 15/34714 en O.V. 8.170.358) en schoonouders. In Turkije werden u, uw man, dochter en schoonzus gescheiden van uw schoonouders. Jullie werden als eersten in een boot gezet en de smokkelaar zei dat uw schoonouders nadien zouden volgen, wat niet gebeurde. Uw schoonouders keerden terug naar Iran en wonen momenteel in Mashad. U, uw man, dochter en schoonzus reisden verder via Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Oostenrijk en Duitsland naar België, waar jullie op 26 november 2015 een asielaanvraag indienden.

U kan niet terugkeren naar Afghanistan omdat uw schoonvader er een landconflict heeft. Voorts verwees u nog naar de algemene oorlogssituatie in Afghanistan en stelde u dat u, uw man en dochter geen toekomst hebben in jullie land. U hoorde in de media dat jonge meisjes worden verkracht in Afghanistan en er niet naar school kunnen gaan.

Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag legde uw echtgenoot volgende documenten neer: zijn Afghaans paspoort met Iraanse visa; een aanvraagformulier voor de verlenging van zijn Iraans visum;

zijn Iraanse werkvergunning; jullie huwelijksboekje; een kopie van uw Iraanse verblijfskaart; een ziekenhuisattest van jullie dochter; en de vaccinatiekaart van jullie dochter.

B. Motivering

U baseert uw vrees bij een terugkeer op elementen die ook door uw echtgenoot, M. M. Q. (CGVS 15/34712 en O.V. 8.170.307), werden aangehaald. In het kader van zijn asielaanvraag werd volgende beslissing genomen:

"(...)"

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u derhalve evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Inzake: Q. S. (derde verzoekende partij)

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een hazara van etnische origine, hangt u het sjiiitische geloof aan en bezit u de Afghaanse nationaliteit.

U bent geboren in Mashad in Iran. Hierna verbleven jullie op verschillende adressen in de provincie Teheran. De laatste jaren woonden jullie in Shahriar district in Teheran. U bent tot de elfde graad naar school geweest. Vervolgens werkte u thuis als kleermaakster.

Uw broer, M. I., streed in Syrië voor de Iraanse of Syrische troepen. Er vond een incident plaats waarbij uw broer Afghanen of Iraniërs gedood heeft. Uw familie kreeg een brief thuis waarin M. I. moest voorkomen voor het gerecht. Aangezien M. I. ontsnapt was, zou uw andere broer, M. M. gearresteerd worden in de plaats van M. I..

Op 1 november 2015 verliet u Iran samen met uw ouders, uw broer M. M. (CGVS 15/34712 en O.V. 8.170.307), uw schoonzus L. R. (CGVS 15/34713 en O.V. 8.170.338) en hun dochter H. Q. (O.V. 8.170.338). In Turkije werden u, uw broer, uw schoonzus en hun dochter gescheiden van uw ouders. Jullie werden als eersten in een boot gezet en de smokkelaar zei dat uw ouders nadien zouden volgen, wat niet gebeurde. Uw ouders zijn teruggekeerd naar Iran. Ze wonen momenteel in Mashad. U, uw broer, schoonzus en hun dochter reisden verder via Griekenland, andere u onbekende landen en Duitsland naar België, waar jullie op 26 november 2015 een asielaanvraag indienden.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan omwille van het landconflict van uw vader.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw Afghaans paspoort neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS 15/34714, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er wordt immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw banden met Afghanistan en uw verblijfssituatie in Iran. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke netwerk en uw eerdere verblijfssituatie kan niet genoeg worden benadrukt. Uw werkelijke band met Afghanistan en uw eerdere verblijfssituatie zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers in functie hiervan dat de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal worden onderzocht.

Vooreerst legt u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw eigen geboorteplaats en uw woonplaatsen. Zo verklaart u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u geboren bent in het dorp Chimtal in de provincie Mazare Sharif. Toen u drie jaar was, zou u verhuisd zijn naar Shahre Yaar in Teheran, Iran (verklaring DVZ, p. 4, punt 10). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u echter geboren te zijn in Iran en niet in Afghanistan (CGVS 15/34714, p. 3). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdige verklaringen, stelt u louter dat u gezegd heeft dat u in Iran geboren bent en dat de tolk misschien een vertaalfout heeft gemaakt. Dat is echter niet aannemelijk, daar er expliciet werd genoteerd dat u tot uw drie jaar in Afghanistan heeft gewoond, wat bezwaarlijk een vergissing van de tolk kan zijn geweest (verklaring DVZ, p. 4, punt 10; CGVS 15/34714, p. 5). Hiermee geconfronteerd stelt u dat het over uw broer ging, hij was net drie jaar toen hij naar Iran verhuisd is (CGVS 15/34714, p. 5). Aangezien de verklaringen op de DVZ duidelijk over uw eigen persoonsgegevens gaan, kan deze verklaring niet als verschoening gelden. Bovendien verklaart uw broer dat hij reeds vier jaar was toen hij Afghanistan verliet (CGVS 15/34712, p. 4). Daarnaast stelt u tijdens uw gehoor op het CGVS dat u in Mashad bent geboren. U weet echter niet op welk adres u in Mashad geboren bent (CGVS 15/34714, p. 9). U heeft tijdens uw gehoor op de DVZ tevens geen enkele melding gemaakt van uw verblijf in Mashad, u zegt dat u telkens in Teheran heeft gewoond (verklaring DVZ, p. 4, punt 10). Dat u dermate tegenstrijdige verklaring aflegt over uw eigen geboorteplaats, roept ernstige vragen op.

Ook uw broer legt incoherente verklaringen af over zijn geboorteplaats (CGVS 15/34712, pp. 4-5). Uw broer stelt dat hij in het dorp Imam in het district Chimtal geboren is. Hij kan eveneens niet duiden in welke provincie Chimtal ligt (CGVS 15/34712, p. 4). Uw broer wordt er op gewezen dat hij op de DVZ vermeld heeft dat hij in Mazar geboren is, hij repliceert dat Mazar de provincie is (Verklaring DVZ 15/34712, p. 4, punt 5 en 10; CGVS 15/34712, p. 5). Hij verklaart eveneens dat de provincie Mazar vroeger de provincie Balkh noemde (CGVS 15/34712, p. 5). Er wordt ook aan u gevraagd of u ooit van Balkh heeft gehoord, u zegt dat u weet dat het in Mazar is. Gevraagd wat u hier nog over weet, zegt u dat u niet veel weet (CGVS 15/34714, p. 22). Mazar-e-Sharif is een stad en district in de provincie Balkh. Dat zowel u als uw broer dermate de mist ingaan betreffende jullie regio van herkomst in Afghanistan, doet ernstige twijfels rijzen.

U legt tevens incoherente verklaringen af over de geboorteplaatsen van uw ouders. U stelt dat uw vader geboren is Mazare Sharif. U weet niet waar uw moeder geboren is (verklaring DVZ, p. 5, punt 13). Er wordt u gevraagd wat Mazar is, u zegt dat het een stad is in Afghanistan. U kan niet duiden waar in Afghanistan Mazar ligt. Gevraagd of het een deel is van uw provincie, begrijpt u de vraag niet. Gevraagd of u weet wat een provincie is, zegt u dat een provincie een stad is. Er wordt u uitgelegd dat Afghanistan uit provincies bestaat en dat de vraag gaat over in welke provincie Mazar ligt. U antwoordt dat u het niet weet, u heeft Afghanistan niet gezien en u heeft er niet veel info over. Wanneer u vervolgens wordt aangemoedigd meer informatie te geven over de regio waar uw familie vandaan komt, stelt u dat u denkt dat Chimtal de provincie is (CGVS 15/34714, p. 6). Echter, zoals hierboven reeds gesteld, Mazar-e-Sharif is een stad en district in de provincie Balkh. U stelt dat uw moeder in Herat heeft gewoond, maar dat u niet weet waar ze is geboren. U denkt dat Herat en Mazar ver van elkaar liggen. Er wordt u dan de logische vraag gesteld waar uw ouders elkaar ontmoet hebben, u geeft geen antwoord op de vraag (CGVS 15/34714, p. 6). De vraag wordt u nogmaals gesteld, u zegt dat ze elkaar in Afghanistan ontmoet hebben (CGVS 15/34714, pp.6-7). Nogmaals gevraagd hoe uw ouders elkaar ontmoet hebben, zegt u het niet te weten. U heeft geen idee waar uw ouders getrouwd zijn (CGVS 15/34714, p. 7). Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat uw broer stelt niet te weten waar jullie ouders geboren zijn. Hij verklaart dat ze enkel zeiden dat ze Afghanen zijn, wat erg bedenkelijk is (CGVS 15/34712, p. 7).

Bovendien laat op uw broer op de DVZ wel optekenen dat jullie vader in Chimtal en jullie moeder in Jaghuri geboren is (Verklaringen DVZ 15/34712, p. 5, punt 13). Jullie bijzonder vage verklaringen over jullie banden met Afghanistan, doen vermoeden dat jullie hierover informatie achterhouden.

Verder kan u maar weinig vertellen over de vrouw van uw broer, met wie u samen de reis naar Europa heeft gemaakt. U kan zich niet herinneren wanneer hun trouwfeest heeft plaatsgevonden. U verklaart dat ze Afghaan is maar dat u denkt dat ze in Iran geboren is. U weet niet van waar haar familie in Afghanistan afkomstig is (CGVS 15/34714, p. 11). Uw broer stelt dat L. haar ouders afkomstig zijn uit Jaghuri, maar hij wist niet dat Jaghuri een district in de provincie Ghazni is (CGVS 15/34714, pp. 9-10). L. zelf stelt echter dat haar ouders afkomstig zijn uit Baghe Char, Uruzgan, Kuji, ze kan echter niet verklaren wat al deze namen betekenen (CGVS 15/34713, p. 3).

Vervolgens wordt u tweemaal gevraagd of u nog familie heeft in Afghanistan, u stelt van niet en zegt dat iedereen in Iran is (CGVS 15/34714, p. 9, 11). Dit komt echter niet overeen met de verklaringen van uw broer. Uw broer stelt dat jullie nog een oom en tante langs moederszijde hebben die nu in Herat wonen (CGVS 15/34712, p. 23). Hij stelt enkel dat ze op het plattenland wonen, maar hij kan niet vertellen in welk district van Herat ze precies woonachtig zijn (CGVS 15/34712, p. 23). Uw zus Maruam heeft ook een tijdje in Herat gewoond. Ook u kan niet specificeren waar in Herat zij gewoond heeft (CGVS 15/34714, p. 11). Deze vage en tegenstrijdige verklaringen betreffende de verblijfplaats van jullie verwanten roept verder vragen op.

Voorts dient erop gewezen te worden dat jullie ongeloofwaardige verklaringen afleggen met betrekking tot de reden waarom uw familie naar Iran zouden zijn vertrokken voor uw geboorte. Gevraagd naar de reden waarom uw ouders naar Iran zijn verhuisd, stelt u dat het oorlog was. De taliban startten de oorlog en ze verhuisden naar Iran. U weet niet in welk jaar ze zijn verhuisd, enkel dat uw broer toen drie jaar was (CGVS 15/34714, p. 5, 9). Aangezien uw broer geboren is in 1986, zouden jullie in 1989 verhuisd zijn naar Iran (Verklaringen DVZ 15/34712, p. 4, punt 4). Uw broer stelt dat uw familie Afghanistan heeft verlaten omwille van een landconflict met enkele talibanstrijders, waarbij uw grootvader werd vermoord (CGVS 15/34712, p. 5, 19). Uw broer kan eveneens geen verdere details vertellen over dit landconflict (CGVS 15/34712, p. 19, 28-29). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de taliban pas in de herfst van 1994 in beeld kwam in Afghanistan (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Het is dus weinig aannemelijk dat uw familie omwille van de oorlog met de taliban of problemen met talibanstrijders Afghanistan hebben verlaten. Deze verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de beschreven vlucht van jullie familie naar Iran.

Dat u en uw familie vandaag niet meer zouden kunnen terugkeren naar Afghanistan omwille van dat landconflict van uw vader (CGVS 1534714, p. 23; CGVS 15/34712, p. 28), staat bovendien in schril contrast met uw verklaring dat uw zus Ma. zeven jaar lang in Herat heeft gewoond met haar echtgenoot die daar aan de universiteit heeft gestudeerd (CGVS 1534714, p. 11; CGVS 15/34712, p. 8, 23).

Verder heeft het CGVS verschillende opmerkingen betreffende jullie verblijfstatuut in Iran. Zo stelt u dat jullie jarenlang illegaal in Iran verbleven hebben. Ongeveer vijf jaar geleden verkregen jullie een paspoort (CGVS 15/34714, p. 3-4). U verklaart dat Iran u dit paspoort gaf, maar u kan niet verklaren of het een document van de Afghaanse of Iraanse autoriteiten is (CGVS 15/34714, p. 3). U bent bovendien vergeten waar u dit paspoort bent gaan afhalen (CGVS 15/34714, p. 4). U verklaart dat u dit paspoort elke drie maanden moest verlengen, maar u bent de naam vergeten van de plaats waar u dit ging doen (CGVS 15/34714, p. 3-4). Aangezien u bevestigt dat u daar elke drie maanden gedurende de laatste vijf jaar naartoe ging, is het weinig aannemelijk dat u zich de plaats niet kan herinneren waar u dit ging doen (CGVS 15/34714, p. 4). Gevraagd of u uw paspoort en het visum op dezelfde plaats ging halen, zegt u dat het geen visum is, maar een stempel van residentie (CGVS 15/34714, p. 20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI focus toegevoegd aan het administratieve dossier), gaat het in deze procedure weldegelijk over een visum dat Afghanen toelaat legaal in Iran te verblijven. U verklaart bovendien dat er in de praktijk geen verschil was tussen jullie leven met of zonder paspoort, wat eveneens een weinig aannemelijke verklaring is (CGVS 15/34714, p. 20). Daarnaast dient er nog te worden opgemerkt dat u op de DVZ zei dat u nooit een paspoort heeft gehad (Verklaringen DVZ, p. 8, punt 24-25). Hiermee geconfronteerd, zegt u louter dat u het niet zei. Ze vroegen u enkel over Afghaanse documenten en daarop heeft u nee geantwoord (CGVS 15/34714, p. 21). Er wordt u gevraagd of uw paspoort dan geen Afghaans document is, u stelt dat het geen document is dat u van Afghanistan heeft gekregen.

U wordt erop gewezen dat het de Afghaanse ambassade is die Afghaanse paspoorten uitreikt in Iran, u stelt nu wel dat het een Afghaans document is, maar dat u dacht dat ze u vroegen naar een taskara (CGVS 15/34714, p. 21). Dergelijke vage en tegenstrijdige verklaringen over uw eigen identiteitsdocumenten zijn zeer bedenkelijk te noemen.

Daarnaast verklaart u dat uw schoonzus L. een residentiekaart heeft, een kaart voor mensen die bijvoorbeeld twintig jaar geleden hebben geappliedeerd (CGVS 15/34714, p. 4). Aangezien uzelf twintig jaar geleden reeds in Iran was, wordt u gevraagd waarom u deze kaarten niet heeft. U stelt dat ze het jullie niet gaven en jullie geen documenten hadden (CGVS 15/34714, p. 4-5). Ook deze verklaring is weinig aannemelijk, aangezien de informatie waarover het CGVS beschikt, aantoonde dat de meeste Afghanen zich in 1993 lieten registreren en een tijdelijke verblijfskaart kregen (COI focus toegevoegd aan het administratieve dossier). Tevens wordt er opgemerkt dat u later in het gehoor verklaart dat uw familie wel documenten hadden toen ze in Mahsad woonden (CGVS 15/34714, p. 15). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over jullie status in Iran, roept verder vragen op over jullie verblijfssituatie. Bovendien kent u de officiële naam van de residentiekaart voor Afghanen in Iran niet. Wanneer u de term Amayesh wordt voorgelezen, zegt u het gehoord te hebben, maar dat u het zich niet kan herinneren (CGVS 15/34714, p. 22). Aangezien er mensen uit uw eigen omgeving over Amayeshkaarten beschikken en u bent opgegroeid in de Afghaanse gemeenschap in Iran, is het weinig waarschijnlijk dat u de term Amayesh niet kan verklaren (CGVS 15/34714, p. 18, 22).

Bovendien dient er nog op gewezen te worden dat uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat het mogelijk is om Afghaanse en Iraanse documenten te verkrijgen tegen betaling. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran of de buurlanden, zoals Afghanen, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Op sociale media zijn verschillende berichten te vinden van smokkelaars die reclame maken voor hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten. Meestal worden er reisdocumenten, bijvoorbeeld valse Schengenpaspoorten, maar evengoed packages aangeboden met nodige documenten om een asielrelaas te ondersteunen, zoals diploma's etc.

Verder blijft u zeer vaag aangaande uw dagelijkse bezigheden en de contacten die u in Iran had met andere Afghanen. Zo stelt u dat u naar drie verschillende scholen bent geweest, u kan echter geen een van deze drie scholen bij naam noemen (CGVS 15/34714, p. 12). U slaagt er eveneens niet in een duidelijke routebeschrijving te geven van de weg die u nam naar uw laatste school. U verklaart dat u te voet ging. Wanneer u gevraagd wordt de route uit te leggen, herhaalt u simpelweg dat u te voet ging (CGVS 15/34714, p. 12). Er wordt u nogmaals gevraagd uit te leggen wat u ziet onderweg naar school, u verklaart enkel dat u naar de verharde weg ging. Gevraagd waar deze harde weg precies ligt, stelt u dat er veel straten zijn waar u woonde (CGVS 15/34714, p. 12). U slaagt er dus niet in om concreet de weg uit te leggen die u twee jaar lang naar school nam. De vraag wordt u nogmaals gesteld, u zegt dat u naar links gaat, straten passeert en vervolgens aankomt in straat acht. Gevraagd of deze weg altijd rechtdoor gaat, antwoordt u niet op de vraag maar zegt u dat weg naar omhoog gaat en de school aan de linkerkant ligt. U wijzigt vervolgens deze verklaring en zegt dat de school aan de rechterkant ligt (CGVS 15/34714, p. 12). U herinnert zich überhaupt de naam van uw favoriete leerkracht niet meer (CGVS 15/34714, p. 13-14). Ook de namen van de scholen waar uw broers naartoe gingen, weet u niet (CGVS 15/34714, p. 14). Dat u er niet in slaagt gedetailleerde verklaringen af te leggen over de scholen waar u naartoe bent geweest, kan opnieuw niet overtuigen. U verklaart dat u twee goede vriendinnen van Afghaanse afkomst had. U heeft geen idee hoe lang zij al in Iran waren, u denkt dat ze in Iran geboren zijn. U heeft eveneens geen idee van waar in Afghanistan uw goede vriendinnen afkomstig zijn (CGVS 15/34714, p. 14). U vertelt daarnaast over de familie van Qa., met wie jullie veel contact hadden en samen de belangrijke gebeurtenissen vierden. U en uw broer herinneren zich beide de naam van de vrouw van Qa. niet (CGVS 15/34714, p. 17; CGVS 15/34712, p. 27). U stelt dat ze vijf kinderen hebben maar u bent de naam van de jongste dochter vergeten (CGVS 15/34714, p. 17). Uw broer stelt echter dat ze maar twee kinderen hebben (CGVS 15/34712, p. 27). Dat jullie tegenstrijdige verklaringen afleggen over de familiesamenstelling van jullie naaste burens en vrienden, roept verder vragen op. Daarnaast verklaart u dat jullie zelf geen simkaart konden kopen. Gevraagd welke Iraniër dat dan voor u deed, zegt u de naam te zijn vergeten (CGVS, p. 7). Jullie uiterst moeizame verklaringen over jullie leven in Iran, ondermijnt verder de geloofwaardige verblijfssituatie voor uw aankomst in België.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw verblijfssituatie voor uw komst naar België en over uw netwerk in Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 2 maart 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS 15/34714, p. 2). U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijfssituatie (CGVS 15/34714, p. 24-25). U blijft bij uw verklaringen en zegt louter dat uw vader niet veel sprak over Afghanistan en u misschien niet met alles in contact kwam (CGVS 15/34714, p. 24-25). Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst heeft verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Tot slot dient opgemerkt dat betreffende de asielerprocedure van uw broer en uw schoonzus eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroepen de verzoekende partijen zich op een schending van de artikelen 48/3 tot 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), alsook voeren zij een appreciatiefout aan.

De verzoekende partijen stellen niet akkoord te kunnen gaan met de motieven van de bestreden beslissingen en wijzen erop dat hun Afghaanse nationaliteit, alsook hun Hazara-origine niet in vraag worden gesteld. Onder verwijzing naar diverse rapporten en artikelen, toegevoegd aan het verzoekschrift, besluiten verzoekende partijen dat Hazara's heel vaak de schietschijf zijn van de taliban omwille van hun etnie en religie.

Verzoekende partijen vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

De verzoekende partijen voegen bij hun verzoekschrift nog volgende nieuwe stukken: een artikel "*Les Hazaras, réfugiés parias*" van Libération van 11 oktober 2001 (stuk 3), het artikel "*Les Hazaras en proie aux relations ambiguës entre talibans et Etat islamique*" van L'Orient-Le Jour van 24 augustus 2017 (stuk 4), "*Proposition de résolution*" van het Europees Parlement van 11 december 2017 (stuk 5), het artikel "*4 Hazaras from Afghanistan shot dead in Quetta*" van Pahjwok Afghan News (stuk 6), het artikel "*Afghanistan: la colère des Hazaras contre les talibans et le gouvernement*" van S. Delorme van 11 november 2015 (stuk 7), het artikel "*Afghanistan. La communauté chiite hazara de nouveau cible des talibans*" (stuk 8), een uittreksel uit het rapport "*Afghanistan : mise à jour. Les conditions de sécurité actuelles*" van OSAR van 14 september 2017 (stuk 9) en een uittreksel uit het "*EASO. Country of Origin Information Report. Afghanistan. Individuals targeted by armed actors in the conflict*" van december 2017 (stuk 10).

Ter terechtzitting leggen verzoekers nog een aanvullende nota neer met volgende nieuwe stukken: kopieën van de taskara van de moeder (stuk 1) en vader (stuk 2) van eerste en derde verzoekende partij, een kopie van de taskara van eerste verzoekende partij zelf (stuk 3), alsook een kopie van de Iraanse tijdelijke verblijfsvergunning van tweede verzoekende partij (stuk 4) (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

2.3.2.1. M. M. Q. (eerste verzoekende partij) en L. R. (tweede verzoekende partij) voeren aan niet naar Afghanistan te kunnen terugkeren omwille van een landconflict tussen de vader van M. M. Q. en de taliban, alsook vrezen zij problemen te krijgen met de taliban en de Islamitische Staat omdat zij Hazara en sjiïeten zijn. Voorts verwijst L. R. naar de algemene oorlogssituatie in Afghanistan en geeft zij aan via de media te hebben gehoord dat jonge meisjes in Afghanistan worden verkracht en er niet naar school kunnen gaan. In de bestreden beslissing worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan hun verklaringen over hun banden met Afghanistan en hun verblijfssituatie in Iran vermits (i) eerste verzoekende partij incoherente verklaringen aflegt betreffende haar geboorteplaats en die van haar ouders en ook tweede verzoekende partij - die nochtans verklaart dat zij familie is van eerste verzoekende partij - niet op de hoogte blijkt te zijn van waar in Afghanistan haar man afkomstig zou zijn; (ii) eerste verzoekende partij onwetend blijkt te zijn aangaande de exacte verblijfplaats van haar verwanten; (iii) tweede verzoekende partij zeer vage verklaringen aflegt over de herkomstregio van haar ouders; (iv) tweede verzoekende partij ongeloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot de reden waarom zij en haar familie naar Iran zouden zijn vertrokken toen zij vier jaar oud was; (v) de bewering als zou eerste verzoekende partij en haar familie niet naar Afghanistan kunnen terugkeren omwille van een landconflict in schril contrast staat met haar verklaringen als zou haar zus Ma. zeven jaar lang in Herat hebben gewoond; (vi) zowel eerste, als tweede verzoekende partij niet in staat zijn om de omstandigheden te schetsen waarin hun families Afghanistan moesten verlaten; (vii) de zus van eerste verzoekende partij (met name derde verzoekende partij) bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar opeenvolgende verblijfplaatsen voor haar komst naar België; (viii) eerste en tweede verzoekende partij een foutieve en erg beperkte kennis vertonen van het verblijfsdocument dat tweede verzoekende partij voorlegt; (ix) tweede verzoekende partij bovendien niet-aannemelijke verklaringen aflegt met betrekking tot de kopieën van haar amayesh-kaart(en) en bovendien van eerste en tweede verzoekende partij kan worden verwacht dat zij intussen de moeite zouden hebben gedaan om bewijzen te bekomen van hun verblijf in Iran; (x) tweede verzoekende partij haar verklaringen omtrent haar geboortedatum en die van haar dochter H. aanpast doorheen de opeenvolgende gehoren, hetgeen erop wijst dat ze haar verklaringen aanpast aan de inhoud van de neergelegde documenten; (xi) de geboortedatum die eerste verzoekende partij aangeeft

evenmin overeenstemt met het door haar voorgelegde paspoort; (xii) de verklaringen van eerste verzoekende partij aangaande de verlenging van haar Iraans visum niet aannemelijk zijn; (xiii) wat betreft de overige Iraanse documenten moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie blijkt dat Iraanse documenten te verkrijgen zijn tegen betaling; (xiv) eerste en tweede verzoekende partij voorts erg moeizame en vage verklaringen afleggen over hun banden met andere Afghanen in Iran en (xv) de bewering als zou hun dochter in Afghanistan worden verkracht een blote bewering betreft en het feit dat zij geen onderwijs zou kunnen volgen, wordt tegengesproken door de objectieve informatie.

S. Q. voert aan dat zij niet naar Afghanistan kan terugkeren omwille van het landconflict van haar vader. In de bestreden beslissing wordt derde verzoekende partij de vluchtelingenstatus geweigerd omdat zij geen zicht biedt op haar verblijfssituatie voor haar komst naar België en over haar netwerk in Afghanistan vermits (i) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende haar eigen geboorteplaats en woonplaatsen; (ii) haar broer (eerste verzoekende partij) eveneens incoherente verklaringen aflegt over zijn geboorteplaats; (iii) derde verzoekende partij bovendien incoherente verklaringen aflegt over de geboorteplaatsen van haar ouders en niet op de hoogte blijkt te zijn van de wijze waarop haar ouders elkaar ontmoet hebben en waar zij getrouwd zijn; (iv) zij bijzonder weinig weet te vertellen over de vrouw van haar broer met wie zij samen de reis naar Europa heeft gemaakt; (v) haar verklaringen omtrent de al dan niet aanwezigheid van andere familieleden in Afghanistan haaks staan op de verklaringen van eerste verzoekende partij; (vi) eerste en derde verzoekende partij ongeloofwaardige verklaringen afleggen met betrekking tot de reden waarom hun familie naar Iran zou zijn vertrokken; (vii) de bewering als zou derde verzoekende partij niet naar Afghanistan kunnen terugkeren omwille van een landconflict in schril contrast staat met haar verklaringen als zou haar zus Ma. zeven jaar lang in Herat hebben gewoond; (viii) zij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar eigen (Iraanse) identiteitsdocumenten; (ix) hoewel derde verzoekende partij aangeeft dat haar schoonzus (tweede verzoekende partij) een residentiekaart heeft, zij niet kan aangeven waarom zij zelf niet over dergelijke kaarten beschikt, zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt over de status van haar familie in Iran en bovendien geheel niet op de hoogte blijkt te zijn van de officiële naam van de residentiekaart voor Afghanen in Iran; (x) uit de objectieve informatie blijkt dat Afghaanse en Iraanse documenten te verkrijgen zijn tegen betaling en (xi) derde verzoekende partij bovendien erg vage verklaringen aflegt aangaande haar dagelijkse bezigheden en contacten die zij in Iran had met andere Afghanen.

2.3.2.2. De Raad benadrukt vooreerst dat uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet worden getoetst ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partijen of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekende partijen de bescherming van dit land niet kunnen invoeren of indien zij geldige redenen aanvoeren om te weigeren er zich op te beroepen. *In casu* dient aldus te worden vastgesteld dat, hoewel verzoekende partijen verklaren een groot deel of zelfs geheel hun leven in Iran te hebben doorgebracht, hun vrees voor terugkeer dient te worden beoordeeld ten aanzien van Afghanistan, het land waarvan zij verklaren de nationaliteit te bezitten.

2.3.2.3. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekende partijen geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift niet de minste concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven. Zij komen immers in wezen niet verder dan het citeren van de door hen aangehaalde wetsbepalingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In zoverre verzoekende partijen, onder verwijzing naar diverse rapporten en persartikels (verzoekschrift, stukken 3-10), nog aanvoeren dat de informatie blijkt dat Hazara's heel vaak de schietschijf zijn van de taliban omwille van hun etnie en religie, benadrukt de Raad dat, om te oordelen of er sprake is van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit blijkt evenwel niet uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') noch uit het verzoekschrift. De Raad benadrukt te dezen dat verzoekende partijen noch tijdens hun persoonlijke onderhoud, noch in onderhavig verzoekschrift afdoende concrete aanwijzingen naar voor brachten waaruit kan blijken dat zij als Hazara een bijzonder risico zouden lopen in geval van terugkeer naar Afghanistan. De loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikelen over de toestand in het land van herkomst en het plegen van een vrees voor vervolging, kan immers geenszins volstaan om aan te tonen dat ook verzoekende partijen bij terugkeer naar Afghanistan aan een dergelijke behandeling zullen worden onderworpen. Aldus tonen verzoekende partijen niet aan dat zij persoonlijke problemen kennen omwille van hun Hazara geloofsovertuiging.

Ook de thans door verzoekende partijen bijgebrachte documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van hun verzoek om internationale bescherming te herstellen.

Met betrekking tot de kopieën van taskara's (stukken 1-3 van rechtsplegingsdossier, stuk 9) dient er vooreerst op gewezen dat, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, hieruit geenszins kan worden afgeleid dat de moeder en vader van eerste en derde verzoekende partij in Chemtal, Afghanistan geboren zouden zijn, nu enkel hun woonplaats op het ogenblik van de uitgifte van de taskara (21 juni 2005) lijkt te worden vermeld. Het is te dezen dan ook opmerkelijk dat uit de stempels op de taskara's blijkt dat dezen in 2005 zijn uitgegeven in de provincie Balkh, Afghanistan, terwijl eerste verzoekende partij aangeeft dat zijn ouders Afghanistan op zijn vierjarige leeftijd hebben verlaten (administratief dossier eerste verzoekende partij, stuk 5, p. 5), hetgeen zou neerkomen op een vertrek in 1990-1991. Ook de kopie van taskara van eerste verzoekende partij, die zou zijn uitgegeven op 1 maart 2006, valt geenszins te rijmen met zijn verklaring als zou hij op vierjarige leeftijd van Afghanistan naar Iran zijn gevlucht. Overigens kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is. Voorts blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan. Afgaanse vluchtelingen in Iran en Pakistan: documentenfraude" van 30 november 2017) dat corruptie, documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken een wijd verspreid gegeven is in Iran, hetgeen maakt dat er slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend aan de door verzoekende partijen voorgelegde taskara's. Te meer nu het slechts kopieën betreffen die eenvoudig door middel van knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd en aldus geen enkele garantie bieden op het vlak van authenticiteit.

Met het louter opnieuw voorleggen van de tijdelijke verblijfskaart van tweede verzoekende partij (stuk 4, rechtsplegingsdossier, stuk 9), slagen verzoekende partijen er geenszins in om de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing in dit verband te verklaren of te weerleggen. Dienaangaande staat in de bestreden beslissingen van eerste en tweede verzoekende partij te lezen als volgt: *"Verder heeft het CGVS verschillende opmerkingen betreffende het beweerde Iraanse verblijfsstatuut van uw vrouw. Volgens uw verklaringen had uw echtgenote een amayesh kaart (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.17). U legde een kopie neer van deze kaart (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.17). U kon niet vertellen hoelang zo een kaart geldig is, noch wat uw vrouw moest doen om haar kaart te laten verlengen als dat nodig was (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.17). U stelde dat haar vader alles regelde (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.17). U zei dat de laatste amayesh ronde amayesh 3 betrof en dat de amayesh kaarten hierna werden vervangen door de Afgaanse paspoorten met Iraanse visa die u en uw familie hadden bekomen (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.12 en p.17). Uit de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt evenwel dat er in 2017 al amayesh 12 kaarten werden uitgereikt. De amayesh 3 kaarten waren geldig tot 2009. De door jullie neergelegde kopie betreft bovendien een amayesh 7 kaart, geldig tot 31/03/1391, wat overeenkomt met 20/06/2012 (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). In het licht van voorgaande is het bedenkelijk dat u het steeds had over amayesh 3. Uw foutieve en bijzonder beperkte kennis aangaande het verblijfsdocument van uw vrouw, roept vragen op.*

Ter zake dient er opgemerkt te worden dat uw echtgenote verklaarde dat haar laatste verblijfskaart amayesh 10 was en dat deze geldig was tot 1394 (2015) (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.7). Gevraagd of de neergelegde kopie, een kopie is van haar laatste amayesh kaart, antwoordde ze positief (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.7). Gevraagd waar de originele kaart is, repliceerde L. dat die bij haar ouders ligt aangezien haar vader de kaart moest laten vernieuwen (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.7). Gevraagd of de kaart dan niet meer geldig was toen jullie Iran verlieten, bevestigde ze dat (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.7). Ook u stelde dat haar laatste verblijfskaart was vervallen (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.22). Jullie verklaarden Iran te hebben verlaten op 10/08/1394 (gehoorverslag CGVS 15/34712, p.24 en gehoorverslag CGVS 15/34713, p.7), wat overeenstemt met 01/11/2015. Uit de informatie van het CGVS blijkt evenwel dat de amayesh 10 kaart werd uitgereikt in juni 2015 en geldig was tot januari 2016. Dat u en uw vrouw foutief stelden dat haar verblijfskaart niet meer geldig was op het moment van jullie vertrek, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van haar beweerde verblijfssituatie voor aankomst in België.

Haar er voorts op wijzend dat jullie een kopie van een amayesh 7 kaart hebben neergelegd en niet van haar laatste amayesh 10 kaart zoals ze beweerde, kwam ze niet verder dan te stellen het niet te weten (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). Haar opnieuw de kans gegeven een uitleg te geven voor deze frappante tegenstrijdigheid, antwoordde uw vrouw dat het misschien een oude kopie is en herhaalde ze het niet te weten (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8).

L. verklaarde voorts dat de kopie bij haar schoonouders lag en dat zij ze hebben opgestuurd naar België (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). Gevraagd waarom er een kopie van een oude amayesh kaart in het huis van haar schoonouders lag, stelde ze dat ze bij hen inwoonde en dat de kopieën daar lagen (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). Gevraagd waarom ze een kopie van haar amayesh kaart nodig had, antwoordde uw vrouw dat ze het bijvoorbeeld nodig had om naar de dokter te gaan (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). Gevraagd of ze daar geen originele kaart moest laten zien, repliceerde ze dat je enkel in het ziekenhuis een originele kaart moest laten maar dat ze in de klinieken ook kopieën aanvaardden (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8), wat weinig steek houdt. Dat uw vrouw verklaarde een kopie van haar amayesh 10 kaart neer te leggen, waar het een kopie van een amayesh 7 kaart blijkt te zijn, en dat ze voorts niet afdoende kan uitleggen waarom ze een kopie van een oude amayesh kaart zou bijhouden, roept ernstige vragen op.

Voorts gevraagd waarom ze haar laatste amayesh kaart niet neerlegt, antwoordde ze dat ze die kaart in het huis van haar ouders had achtergelaten (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8). Gevraagd uit te leggen waarom ze niet heeft gevraagd aan haar ouders om haar laatste kaart op te sturen naar België, repliceerde ze dat ze het tot dusver niet heeft gevraagd maar dat ze het wel kan vragen (gehoorverslag CGVS 15/34713, p.8-9). Er mag evenwel worden verwacht dat jullie in tussentijd moeite zouden hebben gedaan om bewijzen te bekomen van jullie verblijf in Iran. Gezien bovenstaande opmerkingen, kan er geen geloof worden gehecht aan het beweerde verblijfsstatuut van uw echtgenote in Iran." Verzoekers voeren geen enkel concreet verweer tegen deze motieven, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus worden weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat de vluchtreizen van verzoekende partijen niet voldoen aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoekende partijen maken omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van hun verklaringen omtrent hun verblijfssituatie voor hun komst naar België en hun netwerk in Afghanistan zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoekende partijen in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissingen wordt beaamd en in hun geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER